

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

7. De vocatione generali, qua Christus Dominus omnes homines vocat ad
seipsos abnegandos, & crucem propriam tollendam, & ipsum sequendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

libus adeo præmiis afficis, æquum est, vt & ego in hac vita tibi obsequar, vt eò peruenire liceat, vbi gloriâ tuâ fueris. Amen.

MEDITATIO VII.

DE VNIVERSALI VO-
catione, qua CHRISTVS Dominus
omne genus hominum ad seipfos
abnegandos, & crucem pro-
prium tollendam
vocat.

QVONIAM S. Ioanne
teste. a In hoc aperuit fi-
lius Dei vt dissoluat ope-
ra Diaboli, præmittemus
vocationem, qua dæmon
homines ad se sequendum
contra Christi crucem in-

Matth. 16.
24.

Marc. 8. 34.

Luc 9. 23.

1. Ioan. 3. 8

uitat: subiciemus primo ipsius Christi voca-
tionem: vt vtram. scz conferentes intelliga-
mus, vtrum audire exp. diat & sequi. & vtra-
que meditatio multum adferet lucis ad rectè
faciendam status vitæ Electionem: qui
nostra saluti maxime sit con-
ueniens.

PUNCTVM I.

a Ioan. 14.

30.

B. P. Ignat.

2 hebdom.

die 4.

b 1. Ioan. 2.

26.

I.

c Psal. 73. 23

II.

d 1. Petr. 5. 8

D. August.

Præfat. in

Psal. 96.

P R I M V M conspiciendus est a huius mundi Princeps LVCIFER, in igneo suo throno, fumo plenissimo, sedens, aspectu horribili, vultu tremendo, innumeris demonibus, harum tenebrarum principibus stipatus, in id omnibus conspirantibus, ut verum illum contra Christi crucem erecto, bellum in eum moueant. In quem finem tentationum laqueos aduersus homines parat, ad tria illa vitia illos inducentes, quæ S. Ioannes b *concupiscentiam carnis, concupiscentiam oculorum, & superbiam vitæ* appellat: Primum ad carnis voluptates alliciunt, quæ circa Gulam & Luxuriam verantur; deinde ad diuitias, & honores; qui auaritiæ & ambitionis sunt materia; denique ad vitæ superbiam, quæ propriæ excellentiæ est appetitio, cum præsumptione de seipsis, ac de iudicio proprio, Vocatur verò superbia vitæ, quia magna, viuax, & tumultuaria est: continuò viuens, c *crescens* reliquaque mundi huius vitia & peccata proferens.

Mox rabies illa perpendenda est, quâ d *Demones, ut rugientes leones, circumeunt mundum vniuersum, nulli parcentes angulo, quærentes quem deuorent.* Sive persecutionum violentia, sicut leones; siue apparentium rationum astutia, sicut serpentes, ut deceptos ad suas partes pertrahant. Qua arte ingentem edunt stragem, quia innumeri homines ad

eos

eos aduolant : alij concupiscentiâ carnis & eius voluptatum ducti : alij diuitiarum & honorum, alij superbiæ & elationis vitæ ; ac denique ad eius vexillum transeunt, quotquot e crucis Christi sunt inimici. de quibus ait *Phil. 3.18.* Apostolus, *quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum : quia finis erit interitus & mors æterna.*

HÆ consideratione ad commiserationem, & lacrymas exemplo me Apostoli excitabo, quòd tantus sit eorum numerus, qui ad partes Dæmonis transeant. obstupescens eorum stultitiam, qui credentes, se in seruitij & laboris sui præmium, nihil nisi accepturos inferni tormenta, eum nihilominus sequantur. Circumspiciens verò totam vitam meam præteritam & præsentem, deflebo, quòd aliquando in eadem fuerim deceptione : Deumque rogabo, vt ab ea me liberare velit. Amen.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVS deinde Christus Dominus noster in humili quodam loco, vultu amabili & iucundo, discipulis & aliâ multa hominum turba circumdatus, atque omnibus dicens : *a Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam, & sequatur me.* Quibus verbis ad tria alia omnes inuitat, iis contraria, quæ Princeps huius mundi proponebat.

*a Matt. 16.**24.**a Luc. 9.23.*

I. *Primum* ad propriam vniuscuiusque abnegationem, triplicis illius mundi Concupiscentiæ, vitiorumq; ab illis manantium mortificatione: vt quisque videlicet omnes sensuum voluptates, diuitiarum cupiditatē, omnem inanis honoris, internæque superbiæ & propriæ excellentiæ appetitionem & presumptionem, iudicium denique proprium & voluntatem, abneget atque mortificet.

II. *DEINDE* ad propriam crucem tollendam inuitat: vt prompti nimirum sint ad triplicem illius mundi concupiscentiæ contraria amplectenda: ad labores videlicet doloresque tolerandos: paupertatem, contemptum, & omnem gen^o humiliacionis & subiectionis: quæ spiritualis erux Christi his tribus partibus constat. Paupertate, contemptu & dolore: quauis earum vnâquamque plures molestiarum differentiæ comitentur: Quam crucem vult Christus quotidie ab omnibus tolli, vt quisque eam partem ferat, quæ eo ipso die contigerit; idque cum perseverantia usque ad mortem.

III. *TERTIÒ* denique inuitat omnes ad virtutum suarum & exemplorum, quæ ipse præbet, in abnegatione, & propriæ crucis bauulatione, imitationem: quia decreuit, nullum omnino ad suum comitatum & scholam admittere, qui eam non statuerint amplecti, & subtili suo vexillo militare: ideoque protestatus est: *b Qui non baiulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus.*

b Lu. 14. 27

discipulus

pulus: & c non est me dignus.

c Mat. 10. 38

Mox expendam, quàm sit hæc vocatio rationi consentanea. Si enim ego sum impròbus & ab vtero ad vitia peccataque propensus; æquū omninò est, meipsū ita abnegare, vt prauas omnes propensiones mortificem: quò à malis & incommodis, quæ ab eis proueniūt, eripiar. Et, si voluptates, diuitiæ, honores, & huius mundi excellentiæ, fomentum sunt iniquitatum; iustum est inordinatum illorum amorem exuere, vt à tot miserijs sim liber. Et, si necesse quoq; est, multas mihi in hac vita calamitates, dolores ac tribulationes accidere: quid prudentiùs fecero, quàm si vel ex necessitate virtutem faciens, Crucem meam libenter amplectar, qua vitam promerear æternā? Ac denique si Christus Dominus noster è cœlo descendit, vt crucem suam ferret, dolores, paupertatem, contemptum amplectens: quid magnum fecero, si eundem sequar, id faciens, quod Dux meus, Rex meus, & Deus meus, vt me exemplo suo permoueret, effecit? O Dux supreme, siquidem me ad id vocas, vt meipsum abnegem, accede Domine, vt mecum cōtra meipsum certes, necesse est enim, vt fortior me sis is, qui me vincat. Et quandoquidem id à me requiris, vt quotidie crucem meam portem; impertire etiam gratiam tuam, ne succumbam, aut ab ea oppressus deficiam. Amen.

PUNCTVM III.

TERTIO considerandæ sunt tres illæ efficacissimæ rationes, quibus vsus est Christus Dominus, vt hanc vocationem nobis persuaderet.

I. *a Lu. 9. 24.* **PRIMA** est. *a* *Qui voluerit animam suam saluam facere, perdet eam; & qui perdiderit illam propter me, inueniet eam.* quasi diceret distinctius: salus vestra & vita æterna in eo est posita, vt vos ipsos abnegantes, crucemque vestram portantes me eò vsq; sequamini, vt, vbi necesse fuerit, vitam hanc temporalem mei causa exponatis; sicut ego exposui. Et qui hoc modo exposuerit, non omninò eam perdidit, quia perfectiorem hanc æternamque recipiet. Eadem ergò ratione imaginari licet, Christum mihi dicentem: qui fortunas suas, honorem, delicias, amicos, & quodcunq; temporale bonum propter me perdidit, eadem postmodum inueniet: Contra qui eadem conquirere, aut cõseruare, contra voluntatem meam voluerit: eam perdet, & animam simul cum illis in æternum.

II. *b Mat. 16. 26.* *b Luc. 9. 25.* **SECUNDA** ratio est: *b* *Quid enim prodest homini, si mundum vniuersum lucretur; anima vero sua detrimentum patiatur? aut quam dabit commutationem pro anima sua?* Atque si nobis diceret: Si Satanæ suggestionem, non verò meam vocationem sequamini, animas vestras perdetis in æternum. Quid igitur vobis profuerit, omnes huius mundi delicias, honores, diuitias, & excellentias consecutos fuisse; si tandem anima vestra pereat? Interrogate dæ-

natos

natos ipsos, qui iam in inferno cruciantur, & respondebunt: *c* Quid nobis profuit superbia? aut diuitiarū iactantia quid contulit nobis? delitiarū, honores, dignitates, & quicquid bonorum in terra est, quam nobis vtilitatem attulerunt? *Transierunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam nuntius prateriens: nunc verò æternis his tormentis cruciamur.*

c Sap. 5. 8.

* TERTIA ratio est: *d* Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis, & tunc reddet unicuique secundum opera sua. Quasi nobis diceret: Ego venturus sum cū meæ crucis vexillo: ad hunc mundum iudicandum: & quos reperero, noluisse illam mecū portare ad æternum ignem in demonum societate, cuius partes securi fuerūt, condēnabo: eos verò, qui voci meæ obaudientes, crucē meam amplexi fuerunt; ad æterni Patris mei gloriā deducam.

III.

d Mat. 16.

27.

HAS tres rationes benè perpendens, vtrāque vocationem Luciferi. s. & Christi confectam, sanemque infelicissimum eorum qui illū; felicissimum verò eorum qui hunc sequūtur: cū itaq; (ipso Christo Domino teste) *e* sit impossibile simul duobus Dominis seruire, Deo & Mamona, Christo, vanisq; huius mundi honoribus: nec possibile est sub duobus ad eò inter se repugnantibus ducibus militare; contendam omninò aures meas Luciferi suggestionibus occludere; voci verò Christi audientes præbere; me ipsum, vt ipse suadet, abnegando; meam crucem baiulando, ac supremum Ducem meum, sub eius vexillo

c Mat. 6. 24

promptissimè sequendo. Ad quod præstandi iuuerit quoque expendere, quid in hora mortis, & cum ante Christi tribunal in die Iudicij constituar, fecisse; quem secutum me fuisse vellem? diuitias, an paupertatem? honores an contemptum? delicias an afflictiones? meam voluntatem expleuisse, an eandem meque ipsum abnegasse? & illud porrò nunc eligam quod tunc elegisse, & amplexus esse vellem.

IV.

NE verò tam procul, ad mortem & iudicium rem hanc & felicem electionem differre videar, id vnum addam, quod valdè ad rem facit: in Luciferi vocatione, quæ in specie delicias, honores, diuitias, libertatem, & requiem promittere videtur: omnia tamen torcerbitatibus commixta esse, vt re ipsa sint difficillima: nam ipsimet damnati apud sapientem fatentur: *f Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulauimus viae difficiles.* Contrà verò Christi vocatio, etiam in specie sit abnegatio, & crux, ita tamen à diuina providentia præscripta est, & cuiusque humeris ac viribus proportionata, tantaque coelestium gratiarum iucunditate respersa, vt etiam in hac vita iucundissima, ac leuissima iudicetur; Nam & ijs, qui à partibus dæmonis steterunt, magnum est leuamen ad Christi castra transire: quos ipse Christus hac spe ad se inuitat, cum dicit: *g Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos tollite iugum meum super vos, & discite à me quia mitis sum, & humilis corde: & inueni-*

f Sap. 5. 7.

g Mat. 11.
28.

tur.

tis requiem in animabus vestris. Iugum enim meum suauē est, & onus meum leue. Quauis, inquit, iugum meum sit sui ipsius abnegatio, est tamen suauē; & quamuis crux mea sit onus, est tamen leue, modo humiles esse velitis & mansueti; sicut me esse videtis: Ego enim humilibus eam gratiam impertior, ut quicquid aliās graue est & asperum verē leue reddatur ac iucundum. O Magister dulcissime, cuius humeris mea, & mortalium omnium crux innititur, concede, quāso, mihi, tuam ut vocationem audiam, laboresque crucis amplectar, prouidentiae tuae relinquens, ut leuamen & auxilium ad ferendum opportunū tempore adferas: ut eligens, dum vivo, id, quod mortis tempore optarem elegisse, accipiam in iudicio tuo coronam gloriae. Amen.

h. Jac. 4. 6.

MEDITATIO VIII.

DE RESIGNATIONE AD Christi vocationem amplectendam, & renuntiandum omnibus, ut quis in eius discipulum adscribatur, necessaria.

Voniam Christus Dominus nunquam a vocandis ad se sequendum hominibus desistit, aptissimam hic dispositionem indicabimus, quam habere debemus, ut eò contendamus, quò

B. P. Ignatius hebd. 4. die 2.

san